Za radnju iz stava 1. kazniće se odgovorno lice u organizaciji novčanom kaznom do 160.000 dinara.

Za postupak je nadležan viši privredni sud.

Član 49.

Građanin koji u privrednom prometu bespravno iskorišćava zaštićeni uzorak ili model drugog lica ili bespravno podražava takvom uzorku ili modelu, kazniće se za krivično delo novčanom kaznom ili zatvorom do šest meseci.

Građanin koji delo iz stava 1. učini u nameri obmanjivanja kupaca, kazniće se za krivično delo zatvorom do jedne godine.

Gonjenje za delo iz stava 1. preduzima se po predlogu.

Glava VIII

PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 50.

Pravo na uzorak ili model stečeno do dana stupanja na snagu ovog zakona, ostaje i dalje u važnosti i na to pravo primenjivaće se materijalnopravne odredbe ovog zakona.

Ako je podneta prijava za priznanje prava na uzorak ili model, a do dana stupanja na snagu ovog zakona nije doneto rešenje ili je rešenje bilo doneto pa je poništeno, postupak će se nastaviti po odredbama ovog zakona.

Sporove o poništaju i opozivanju prava na uzorak ili model koji su u toku na dan stupanja na snagu ovog zakona, a po njima do tog dana Uprava za patente nije donela konačnu odluku, raspraviće nadležni sud po odredbama ovog zakona.

Postupak po upravnim sporovima protiv rešenja Uprave za patente koji su u toku na dan stupanja na snagu ovog zakona, nastaviće Savezni vrhovni sud.

Član 51.

Ovaj zakon stupa na snagu tridesetog dana po objavljivanju u „Službenom listu FNRJ".

ZAKON
O ROBNIM I USLUŽNIM ŽIGOVIMA*)

Glava I

MATERIJALNOPRAVNE ODREDBE

1. Opšte odredbe

Član 1.

Robni žig je znak upotrebljen u privrednom prometu ili namenjen tom prometu, radi razlikovanja robe jedne privredne organizacije, ustanove ili drugog pravnog lica (oragnizacija) od robe iste ili slične vrste druge organizacije, a koji je zaštićen po odredbama ovog zakona.

Uslužni žig je znak koji organizacija za vršenje usluga upotrebljava u privrednom prometu, radi razlikovanja svojih uslužnih delatnosti od istih ili sličnih uslužnih delatnosti druge organizacije, a koji je zaštićen po odredbama ovog zakona.

*) „Službeni list FNRJ" 45/61.

Član 2.

Kao žig može se zaštititi svaki znak podoban za razlikovanje u privrednom prometu robe odnosno usluga, kao što su: slike, izrazi, vinjete, natpisi, šifre i kombinacije ovih znakova.

Pri ocenjivanju da li je neki znak podoban za razlikovanje robe odnosno usluga u privrednom prometu, uzeće se u obzir sve okolnosti, a ako je znak i ranije u tu svrhu upotrebljavan uzeće se naročito u obzir vreme i obim dotadašnje upotrebe takvog znaka.

Član 3.

Ne može se zaštititi kao žig, u smislu ovog zakona, znak:

1) koji nije podoban za razlikovanje robe odnosno usluga u privrednom prometu;

2) koji isključivo označava vrstu robe odnosno usluga, njihovu namenu, vreme i način proizvodnje, kvalitet, cenu, količinu, težinu, ime mesta i geografsko poreklo;

3) koji je uobičajen za označavanje određene vrste robe odnosno usluga u privrednom prometu;

4) koji sadrži natpise ili podatke, koji mogu da stvore zabunu u privrednom prometu, a naročito da dovedu u zabludu potrošače odnosno korisnike usluga u pogledu porekla ili osobina robe odnosno usluga;

5) koji je protivan zakonu ili moralu;

6) koji predstavlja zvanične znakove i punceve za kontrolu i garanciju ili njihovo podražavanje;

7) koji predstavlja naziv, skraćenicu naziva ili znak organizacije Crvenog krsta;

8) koji je istovetan sa ranije zaštićenim žigom drugog lica za istu vrstu robe odnosno usluga.

Lik ili ime nekog lica, državni ili drugi javni grb, zastava ili amblem ili njihovo podražavanje, naziv ili skraćenica naziva neke zemlje ili međunarodne međudržavne organizacije može se zaštititi kao žig samo po pristanku tog lica odnosno nadležnog organa te zemlje ili organizacije, a ako se radi o liku ili imenu umrlog lica — po pristanku njegovog bračnog druga, deteta ili roditelja.

Član 4.

Ako se žig sastoji od reči, zaštita obuhvata te reči, ispisane ma kojim tipom slova, u ma kojoj boji, ili prikazane na koji drugi način.

Član 5.

Pravo na žig koji sadrži natpise ili reči ne isključuje pravo drugoga da pod istim natpisima ili rečima stavlja u promet svoju robu odnosno usluge, ako ti natpisi ili reči predstavljaju njegovo ime, firmu ili naziv, koji nisu zlonamerno stečeni.

Onaj koji je u vreme prijave žiga imao ime, firmu ili naziv istovetan sa zaštićenim žigom, može osporavati pravo upotrebe takvog žiga za istu ili sličnu vrstu robe odnosno usluga, osim ako je nosilac prava na žig imao isto ime, firmu ili naziv.

Član 6.

Pravo na žig ne isključuje pravo drugih organizacija da u privrednom prometu upotrebljavaju isti ili sličan znak za obeležavanje robe odnosno usluga druge vrste.

Član 7.

Jedna organizacija može tražiti zaštitu istog znaka za više vrsta robe odnosno usluga ili zaštitu više različitih znakova za istu vrstu robe odnosno usluga.

Član 8

Domaća organizacija može tražiti u inostranstvu zaštitu nekog znaka kao svog žiga tek pošto je prethodno u zemlji podnela prijavu za zaštitu tog znaka.

Član 9.

Pripadnici stranih zemalja imaju u pogledu priznanja prava na žig i njegove zaštite ista prava koja po ovom zakonu imaju domaće organizacije, ako to proističe iz međunarodih ugovora ili konvencija ili iz načela uzajamnosti.

Postojanje uzajamnosti dokazuje, u slučaju sumnje, lice koje se na uzajamnost poziva.

Član 10.

Odredbe ovog zakona primenjuju se shodno i na pojedine građane u pogledu znakova i žigova, koji se odnose na njihove dozvoljene privredne delatnosti.

2. Sadržina prava na žig

Član 11.

Nosilac prava na žig ima isključivo pravo upotrebe tog žiga u privrednom prometu na svojoj robi ili za svoje usluge.

Pravo iz stava 1. obuhvata i pravo nosioca prava na žig da žig upotrebljava na sredstvima za pakovanje i na drugim sredstvima u vezi sa stavljanjem u promet robe ili usluga, kao što su oglasi, prospekti, katalozi, uputstva, garantni listovi, fakture korespodencija.

Član 12.

Upotreba žiga nije obavezna.

Savezni organ uprave nadležan za poslove prometa robe može, u saglasnosti sa odgovarajućim saveznim organom uprave, odrediti da pojedine vrste robe ili usluga mogu biti stavljene u promet samo ako su snabdevene žigom.

Član 13.

Pravo na žig stiče se danom upisa u registar zaštićenih žigova, a važi od dana podnošenja prijave za priznanje tog prava.

Pravo na žig traje dok ne prestane po nekom od osnova određenih ovim zakonom.

3. Prenošenje prava na žig

Član 14.

Pravo na žig može preći na drugu organizaciju samo ako se na nju prenese i preduzeće odnosno radnja ili njihov deo, iz kojih potiče roba ili usluga za koju je taj žig zaštićen.

Organizacija na koju se prenosi pravo na žig stiče to pravo upisom prenosa prava na žig u registar zaštićenih žigova.

4. Licenca

Član 15.

Nosilac prava na žig može ugovorom ustupiti drugoj organizaciji pravo upotrebe tog žiga (ugovorena licenca).

Ugovor o licenci punovažan je ako je sastavljen u pismenom obliku, a treba da sadrži naročito: određivanje i visinu naknade za upotrebljavanje žiga, vreme trajanja licence, njen obim, naznačenje da li je licnca isključiva.

Organizacija koja je stekla licencu na žig može taj žig upotrebljavati samo ako obezbedi isti kvalitet robe ili usluga i ako vidno i jasno naznači na robi njeno poreklo odnosno pri vršenju usluga vršioca usluga.

5. Prestanak prava na žig

Član 16.

Pravo na žig prestaje:

1) ako se nosilac prava pismeno odrekne prava na žig — narednog dana po predaji pismenog podneska o odricanju;

2) ako se u propisanom roku ne plate propisane takse — narednog dana po isteku roka za plaćanje takse;

3) ako je organizacija ili privatna zanatska radnja, koja je nosilac prava na žig, prestala postojati — danom njenog brisanja iz registra odgovarajućih organizacija odnosno privatnih zanatskih radnji.

Ako se pravo na žig poništi (član 39) smatraće se da ono nije ni postojalo.

Kad pravo na žig prestane na osnovu tačke 1. ili 2. stava 1, dotadašnji nosilac prava na žig ima isključivo pravo u roku od tri godine od dana prestanka prava tražiti da se njegovo pravo na taj žig, za istu vrstu robe ili usluga, ponovo zaštiti.

6. Kolektivni žig

Član 17.

Organizacija čiji su članovi međusobno povezani zajedničkim poslovnim interesima može određeni znak zaštititi kao kolektivni žig, u cilju obezbeđenja svojim članovima prava upotrebe takvog žiga na njihovoj robi ili uslugama u privrednom prometu.

Odredba stava 1. primenjuje se na stranu organizaciju bez obzira da li ona ima preduzeće ili radnju iz kojih potiču roba ili usluge.

Član 18.

Organizacija koja traži zaštitu kolektivnog žiga mora imati pravilnik o kolektivnom žigu.

Pravilnik o kolektivnom žigu mora sadržati: ime, firmu ili naziv organizacije, cilj organizacije, ime ili naziv organa ovlašćenih da je predstavljaju, odredbe o tome koji članovi organizacije imaju pravo upotrebe žiga i pod kojim uslovima, a naročito o uslovima u pogledu kvaliteta robe odnosno usluga, odredbe o pravima i obavezama članova u slučaju povrede žiga, o merama i posledicama u slučaju zloupotrebe žiga od strane članova.

Član 19.

Kolektivni žig ne može se preneti na drugoga.

Član 20.

Kolektivni žig može se poništiti, osim iz razloga navedenih u članu 39. ovog zakona, i ako se upotrebljava protivno osnovnim ciljevima organizacije ili protivno pravilniku o kolektivnom žigu.

Tužbu za poništaj kolektivnog žiga iz razloga što se žig upotrebljava protivno osnovnim ciljevima organizacije ili protivno pravilniku o kolektivnom žigu, može podneti svako lice, a i savezni javni tužilac.

Član 21.

Organizacija koja je nosilac prava na kolektivni žig može u svoje ime tražiti i naknadu štete koju je treće lice prouzrokovalo nekom njenom članu bespravnom upotrebom kolektivnog žiga, ako naknadu štete nije tražio taj član organizacije.

Glava II

POSTUPAK

1. Nadležnost

Član 22.

Za rešavanje o prijavama za priznanje prava na žig i o drugim upravnim stvarima u vezi sa zaštitom žigova, nadležna je Uprava za patente, ako ovim zakonom nije drukčije određeno.

U postupku iz stava 1. primenjuju se odredbe Zakona o opštem upravnom postupku, ako ovim zakonom nije drukčije određeno.

Protiv rešenja Uprave za patente nije dopuštena žalba, ali se može voditi upravni spor.

Za upravni spor pokrenut po stavu 3. nadležan je Vrhovni privredni sud, koji rešava u veću sastavljenom od dvojice sudija i trojce povremenih sudija, po odredbama Zakona o upravnim sporovima.

Presudom Vrhovnog privrednog suda, donetom po stavu 4, može se rešenje Uprave za patente i preinačiti.

Presuda Vrhovnog privrednog suda kojom je preinačeno rešenje Uprave za patente zamenjuje u svemu to rešenje.

Član 23.

O sporovima i drugim pitanjima koji su ovim zakonom stavljeni u nadležnost sudova, rešava u prvom stepenu viši privredni sud, ako ovim zakonom nije drukčije određeno.

2. Prijava za priznanje prava na žig

Član 24.

Postupak radi priznanja prava na žig pokreće se na osnovu pismene prijave koja se podnosi Upravi za patente.

Za svaki znak podnosi se zasebna prijava za priznanje prava na žig.

Član 25.

Prijava za priznanje prava na žig mora, pored ostalog, da sadrži: ime, firmu ili naziv podnosioca prijave, njegovo sedište odnosno prebivalište sa adresom, vrstu preduzeća ili radnje podnosioca prijave — prema predmetu poslovanja, vrstu robe ili usluge za koju se traži priznanje prava na žig, kao i naznačenje boje ili kombinacije boja, ako se traži zaštita znaka u boji.

Uz prijavu podnosi se primerak znaka za koji se traži zaštita, u obliku u kome se on upotrebljava odnosno u kome se namerava upotrebljavati, kao i kliše tog znaka.

Uz prijavu za priznanje prava na kolektivni žig podnosi se i pravilnik o kolektivnom žigu.

Član 26.

Na prijavi će se zabeležiti dan i čas prijema prijave.

Na zahtev podnosioca prijave, izdaje mu se potvrda da je prijava primljena određenog dana i časa.

3. Pravo prvenstva

Član 27.

Od dana i časa prijema uredne prijave za priznanje prava na žig, podnosilac prijave kome bude priznato pravo na žig po toj prijavi ima pravo prvenstva za prijavljeni znak prema svakom licu koje docnije podnese prijavu za priznanje prava na žig za istovetan ili sličan znak za istu ili sličnu vrstu robe ili usluga.

Ako u samoj prijavi nije naznačena roba ili usluga za koju se traži zaštita znaka, ili nije podnet primerak tog znaka, pravo prvenstva računa se od dana kad je naznačenje robe ili usluga za koje se traži zaštita znaka saopšteno Upravi za patente, odnosno od dana kad joj je predat primerak tog znaka.

Ako se naknadno izmeni ili dopuni vrsta robe ili usluga na koju se prijavljeni znak odnosi, ili se prijavljeni znak naknadno bitno izmeni, pravo prvenstva računa se od dana podnošenja izmene ili dopune vrste robe ili usluga Upravi za patente, odnosno od dana podnošenja primerka bitno izmenjenog znaka.

Član 28.

Ko upotrebi određeni znak kao žig ili izloži robu sa određenim znakom kao žigom na zvaničnoj ili zvanično priznatoj izložbi (sajmu) međunarodnog karaktera u Jugoslaviji ili u nekoj zemlji-članici Međunarodne unije za zaštitu industrijske svojine, može, u roku od tri meseca od dana zatvaranja izložbe, podneti prijavu za priznanje prava na taj žig, s prvenstvom od prvog dana izlaganja takvog znaka odnosno takve robe na toj izložbi.

Uz prijavu po stavu 1. podnosi se i pismena potvrda organa izložbe o vrsti izložbe, mestu njenog održavanja, danu otvaranja, danu zatvaranja i prvom danu upotrebe znaka odnosno izlaganja robe sa znakom za koji se zaštita traži.

Odluku o priznanju izložbe u Jugoslaviji donosi i objavljuje Uprava za patente, na predlog organa izložbe.

Član 29.

Pripadniku zemlje-članice Međunarodne unije za zaštitu industrijske svojine koji je u nekoj zemlji-članici Unije uredno podneo prvu prijavu za priznanje prava na žig, priznaće se u Jugoslaviji pravo prvenstva na taj žig od dana podnošenja te prijave, ako

to zatraži u prijavi podnetoj u Jugoslaviji za priznanje prava na isti žig u roku od šest meseci od dana podnošenja te prve prijave.

Za priznanje prava prvenstva po stavu 1, podnosilac prijave dužan je podneti prepis prvobitne prijave s naznačenjem dana njene predaje nadležnom organu zemlje-članice Unije, overen od strane tog organa.

Overeni prepis prvobitne prijave ne mora biti legalizovan.

Ako uz prijavu podnetu u Jugoslaviji po stavu 1. podnosilac prijave nije priložio overeni prepis prvobitne prijave, Uprava za patente pozvaće ga da podnese takav prepis u određenom roku, koji ne može biti kraći od tri meseca od dana dostave poziva.

4. Ispitivanje prijave

Član 30.

Po prijemu prijave prethodno se ispituje urednost prijave i njenih priloga.

Ako se utvrdi da prijava ili njeni prilozi nisu uredni, pozvaće se podnosilac prijave da ih u određenom roku ispravi odnoso dopuni.

Smatra se da prijava ili njeni prilozi nisu uredni i kad nije plaćena taksa propisana za prijavu ili prilog.

Član 31.

Ako po ispitivanju uredne prijave nađe da se ne može priznati pravo na žig, Uprava za patente pozvaće podnosioca prijave da se u određenom roku izjasni o činjenicama zbog kojih ona smatra da se traženo pravo ne može priznati.

Član 32.

Ako podnosilac prijave u ostavljenom roku ne ispravi ili ne dopuni prijavu ili ne plati propisanu taksu (član 30), ili se u ostavljenom roku ne izjasni o činjenicama zbog kojih Uprava za patente smatra da se pravo na žig ne može priznati (član 31), smatraće se da je od prijave odustao.

Član 33.

Ako se ispitivanjem uredne prijave utvrdi da je prijavljeni znak sličan ranije zaštićenom žigu drugog lica za istu ili sličnu vrstu robe ili usluga, Uprava za patente obavestiće o tome podnosioca prijave i pozvati ga da se u određenom roku izjasni da li ostaje pri traženju zaštite, da li prijavljeni znak preinačuje ili prijavu povlači.

Ako podnosilac prijave u ostavljenom roku izjavi da ostaje pri prijavi ili se uopšte ne izjasni, a ispunjeni su ostali uslovi za zaštitu znaka predviđeni ovim zakonom, prijavljeni znak će se zaštititi.

Član 34.

Po završenom ispitivanju uredne prijave donosi se rešenje kojim se zahtev za priznanje prava na žig usvaja ili odbija, potpuno ili delimično.

5. Upis u registar zaštićenih žigova

Član 35.

Na osnovu rešenja kojim se priznaje pravo na žig, upisuje se to pravo u registar zaštićenih žigova.

Po upisu prava na žig u registar, podnosiocu prijave izdaje se isprava o žigu.

Član 36.

Registar zaštićenih žigova vodi Uprava za patente.

U registar se upisuju potrebni podaci, a naročito: broj žiga, vrsta robe ili usluga za koje je priznato pravo na žig, vrste preduzeća ili radnje nosioca prava na žig — prema predmetu poslovanja, ime, firma ili naziv nosioca prava na žig, njegovo sedište odnosno prebivalište sa adresom, dan podnošenja prijave i dan od koga se računa pravo prvenstva.

Registar može sadržati i sam žig onakav kakav je zaštićen.

U registar se upisuju i sve docnije promene u pogledu prava na žig, nosioca prava na žig i pojedinih prava u vezi sa žigom, kao što su: poništaj, opozivanje, prenos, međunarodno registrovanje, zabeleška pokretanja spora i drugo.

Član 37.

Registar zaštićnih žigova je javan.

Svakom licu dopušten je pregled registra i spisa na osonovu kojih su izvršeni upisi u registar.

Član 38.

Registrovani žig i ostali podaci navedeni u članu 36. ovog zakona objavljuju se u službenom biltenu Uprave za patente.

Glava III

PONIŠTAJ I OPOZIVANJE PRAVA NA ŽIG

Član 39.

Pravo na žig poništava se:

1) ako je zaštićen znak koji se po ovom zakonu nije mogao zaštiti (član 3);

2) ako je žig sličan ranije zaštićenom žigu drugog lica za istu ili sličnu vrstu robe ili usluga (član 33).

Tužbu za poništaj prava na žig iz razloga navedenih u članu 3. stav 1. ovog zakona i u stavu 1. tačka 1. ovog člana, kao i tužbu za poništaj prava na žig koji predstavlja državni ili drugi javni grb, zastavu ili javni amblem ili njihovo podražavanje, naziv ili skraćenicu naziva neke zemlje ili međunarodne organizacije (član 3. stav 2) može podneti svako lice.

Ako žig predstavlja lik ili ime nekog lica, a nije dat pristanak pa članu 3. stav 2. ovog zakona, pravo na taj žig poništava se po tužbi lica čiji je pristanak bio potreban.

Tužbu za poništaj prava na žig koju može podneti svako lice (stav 2) i tužbu za poništaj prava na žig koji predstavlja lik ili ime istaknutog živog javnog radnika ili istorijske ličnosti, može podneti i savezni javni tužilac.

O tužbi za poništaj prava na žig podnetoj protiv lica koje nema prebivalište odnosno sedišta na teritoriji Jugoslavije, nadležan je da rešava viši privredni sud na čijem je području izvršen upis tog prava u registar zaštićenih žigova.

Sud je dužan dostaviti Upravi za patente pravosnažnu odluku donetu po tužbi za poništaj prava na žig.

Član 40.

Pravo na žig opozvaće se po tužbi lica koje dokaže da znak istovetan ili sličan s registrovanim žigom

drugog lica upotrebljava u privrednom prometu za obeležavanje iste ili slične vrste robe ili usluga, na koju se odnosi registrovani žig, i da je taj znak u privrednom prometu bio poznat kao obeležje tužiočeve robe ili usluga još u vreme podnošenja prijave registrovanog žiga.

Opozivanju nema mesta ako nosilac prava na žig dokaže da je taj znak pre podnošenja prijave za zaštitu, za istu ili sličnu vrstu robe ili usluga upotrebljavao isto toliko ili duže vremena od lica koje traži opozivanje njegovog prava na žig.

Tužba za opozivanje prava na žig prema savesnom nosiocu prava na žig zastareva za tri godine od dana upisa prava na žig u registar zaštićenih žigova.

Na osnovu pravosnažne presude kojom je njegov zahtev usvojen, podnosilac tužbe iz stava 1. može, u roku od tri meseca od dana dostave te presude, tražiti da se on upiše kao nosilac prava na žig i da mu se izda isprava o žigu.

Po tužbi za opozivanje prava na žig podnetoj protiv lica koje nema prebivalište odnosno sedište na teritoriji Jugoslavije rešava viši privredni sud na čijem je području izvršen upis tog prava u registar zaštićenih žigova.

Sud je dužan pravosnažnu odluku donetu po tužbi za opozivanje prava na žig dostaviti Upravi za patente.

Član 41.

U smislu ovog zakona smatra se da je znak sličan žigu odnosno da je žig sličan drugom žigu:

1) ako prosečan kupac robe, bez obzira na vrstu robe, odnosno korisnik usluge, može primetiti razliku između njih samo ako obrati naročitu pažnju;

2) ako znak ili žig predstavlja prevod ili transkripciju zaštićenog žiga.

Glava IV

POVRAĆAJ U PREĐAŠNJE STANJE

Član 42.

Zahtev za povraćaj u pređašnje stanje u upravnom postupku može se podneti u roku od dva meseca od dana prestanka smetnje, a najdocnije u roku od jedne godine od isteka roka s kojim je skopčan gubitak prava.

Ako je zahtev za povraćaj u pređašnje stanje uvažen, rešenjem će se odrediti i rok u kom je podnosilac zahteva dužan da izvrši propuštenu radnju odnosno da plati neplaćenu taksu.

Ne može se tražiti povraćaj u pređašnje stanje zbog propuštšanja roka određenog u članu 28. stav 1. i u članu 29. stav 1. ovog zakona.

Zahtev za povraćaj u pređašnje stanje podnosi se Upravi za patente.

Glava V

ZASTUPNIŠTVO

Zastupanjem u predmetima dobivanja i održavanja prava na žig mogu se baviti u vidu zanimanja advokati i patentni inženjeri.

Za zastupanje u predmetima iz stava 1. mogu se osnivati posebni biroi kao samostalne ustanove.

Ovi biroi mogu zastupati stranke u sporovima pred nadležnim sudovima i organima uprave ako raspolažu odgovarajućim stručnim kadrom.

Član 44.

Pripadnici stranih država koji zahtevaju neko pravo po odredbama ovog zakona u Jugoslaviji ili koji učestvuju kao parnične stranke u sporu pred sudom ili organom uprave u Jugoslaviji, moraju imati punomoćnika koji je jugoslovenski državljanin i koji se bavi zastupanjem u vidu zanimanja.

Član 45.

Bliže propise o biroima iz člana 43. ovog zakona i o patentnim inženjerima donosi Savezno izvršno veće.

Glava VI

GRAĐANSKOPRAVNA ZAŠTITA PRAVA NA ŽIG

Član 46.

Kao povreda prava na žig smatra se bespravna upotreba žiga ili podražavanje takvom žigu, u privrednom prometu.

Član 47.

U slučaju povrede prava na žig, nosilac tog prava može tražiti da se učiniocu povrede zabrani dalje vršenje povrede, da se presuda kojom se povreda utvrđuje objavi o trošku učinioca, i može tražiti, po opštim pravilima imovinskog prava, naknadu štete.

Glava VII

KAZNENE ODREDBE

Član 48.

Organizacija koja u privrednom prometu bespravno upotrebljava zaštićeni žig ili podražava zaštićenom žigu ili stavlja u promet bez žiga robu ili usluge za koje je propisano da moraju biti snbdevene žigom (član 12. stav 2) ili upotrebljava na osnovu licence žig iako nije obezbedila odgovarajući kvalitet robe ili usluga ili nije vidno i jasno naznačila na robi njeno poreklo odnosno pri vršenju usluga vršioca usluga (član 15 stav 3), kazniće se za privredni prestup novčanom kaznom do 2,000,000 dinara.

Za radnju iz stava 1. kazniće se odgovorno lice u organizaciji novčanom kaznom do 100.000 dinara.

Za postupak je nadležan viši privredni sud.

Glava VIII

PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 49.

Pravo na žig stečeno do dana stupanja na snagu ovog zakona ostaje i dalje u važnosti i na to pravo primenjivaće se materijalnopravne odredbe ovog zakona.

Ako je podneta prijava za priznanje prava na žig, a do dana stupanja na snagu ovog zakona nije doneto rešenje, ili je rešenje bilo doneto pa je poništeno, postupak će se nastaviti po odredbama ovog zakona.

Sporove o poništaju i opozivanju prava na žig koji su u toku na dan stupanja na snagu ovog zakona a po kojima do tog dana Uprava za patente nije donela konačnu odluku, raspraviće nadležni sud po odredbama ovog zakona.

Postupak po upravnim sporovima protiv rešenja Uprave za patente koji su u toku na dan stupanja na snagu ovog zakona, nstaviće Savezni vrhovni sud.

Član 50.

Ovaj zakon stupa na snagu tridesetog dana po objavljivanju u „Službenom listu FNRJ".

OSNOVNI ZAKON O PROMETU ROBE*)

Član 3.

Promet robe i vršenje usluga slobodni su na celoj teritoriji Jugoslavije i mogu se ograničiti samo saveznim zakonom.

Privredne organizacije mogu pod jednakim uslovima vršiti promet robe i usluga na celoj teritoriji Jugoslavije.

Uslovi za vršenje prometa određene robe i usluga koje propisuju društveno-političke zajednice i njihovi organi, moraju biti jednaki za sve privredne organizacije koje vrše promet te robe ili tih usluga.

Član 5.

Promet robe i usluga vrše se u skladu sa dobrim poslovnim običajima i sa načelima poslovnog morala i lojalne utakmice.

Član 54.

Nije dozvoljeno pri vršenju prometa robe i usluga poslovati na način protivan načelima lojalne utakmice (nelojalna utakmica).

Nelojalnom utakmicom smatraju se radnje koje su protivne dobrim poslovnim običajima, ako se njima nanosi ili bi se mogla naneti šteta drugim radnim organizacijama, potrošačima ili privredi zemlje, a naročito:

1) zloupotreba tuđeg imena, firme, žiga, oznake ili drugog spoljnjeg obeležja;

2) stavljanjem u promet robe sa neistinitim oznakama o poreklu, proizvođaču, kvalitetu ili drugim svojstvima robe, ili pod imenom ili oznakom koji joj prema njenom sastavu, kvalitetu ili količini ne pripadaju, kao i isticanje takvih oznaka prilikom reklamiranja, oglašavanja ili nuđenja robe;

3) dovođenje u zabludu potrošača u pogledu cene robe oglašavanjem rasprodaje, prividnim sniženjem cena robe ili na drugi način;

4) prikrivanje mana robe ili dovođenje kupca na drugi način u zabludu u pogledu kvaliteta ili drugih svojstava prodate robe;

5) davanje odnosno obećavanje poklona ili druge imovinske koristi članu radne zajednice druge radne zajednice ili licu koje radi za tu radnu organizaciju, radi povlašćivanja davaoca poklona na štetu nekog drugog;

6) iznošenje ili prenošenje, neposredno ili preko drugog, neistinitih tvrđenja ili davanje neistinitih podataka o drugoj radnoj organizaciji, njenom poslovanju, njenim proizvodima ili članovima njene radne zajednice;

7) podmićivanje članova radne zajednice druge radne orgnizacije, radi odavanja poslovne tajne.

*) „Službeni list SFRJ" 1/67

Član 68.

Privredna organizacija koja učini delo nelojalne utakmice kazniće se za privredni prestup novčanom kaznom do 50.000. — dinara, a odgovorno lice u privrednoj organizaciji — novčanom kaznom do 2.000 dinara.

OSNOVNI ZAKON O OSIGURANJU I OSIGURAVAJUĆIM ORGANIZACIJAMA*)

Nelojalna utakmica

Član 79

Kao delo nelojalne utakmice u poslovima osiguranja smatraju se naročato:

1) pogodovanje pojedinih osiguranika pri ugovaranju premija osiguranja i likvidiranju šteta — protivno pravilima i uslovima osiguranja i tarifama premija;

2) preduzimanje osiguranika od drugih zavoda na način protivan dobrim poslovnim običajima.

ZAKON O PROMETU ROBE I USLUGA SA INOSTRANSTVOM*)

Glava III

SPOLJNOTRGOVINSKI PROMET

Član 53

Privredne organizacije i ustanove mogu zaključivati ugovore o ustupanju i pribavljanju prava industrijske svojine u inostranstvu (patenti, licence, modeli, žigovi i sl.) i ugovore o poslovno-tehničkoj saradnji sa inostranstvom.

Pod ugovorima o poslovno-tehničkoj saradnji sa inostranstvom iz stava 1. ovog člana podrazumevaju se naročito ugovori o zajedničkom programiranju proizvodnje i raspodeli tekuće proizvodnje i njenom dopunjavanju; o zajedničkom projektovanju postrojenja, uređaja i opreme; o zajedničkom pripremanju i uvođenju novih industrijskih proizvoda; o zajedničkoj pro-

*) „Službeni list SFRJ", 7/67
*) „Službeni list SFRJ", 27/62 i „Službeni list SFRJ", 28/66